

ХРИСТИЯНСКА МИСЪЛ

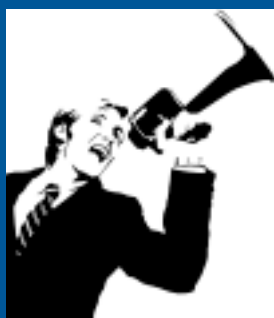

ISSN 1310-8654

БРОЙ 6 ГОДИНА XVII 2008 г.

ЦЕНА 0,70 ЛВ.

В БРОЯ

Шейн АНДЕРСЪН
сп. Adventist Review

ИСУС ИЛИ
ДОКТРИНИТЕ

Четете на стр. 3

Красимир КАРЕВ

ВИРУС

Виртуален разказ
в три части

Четете на стр. 5

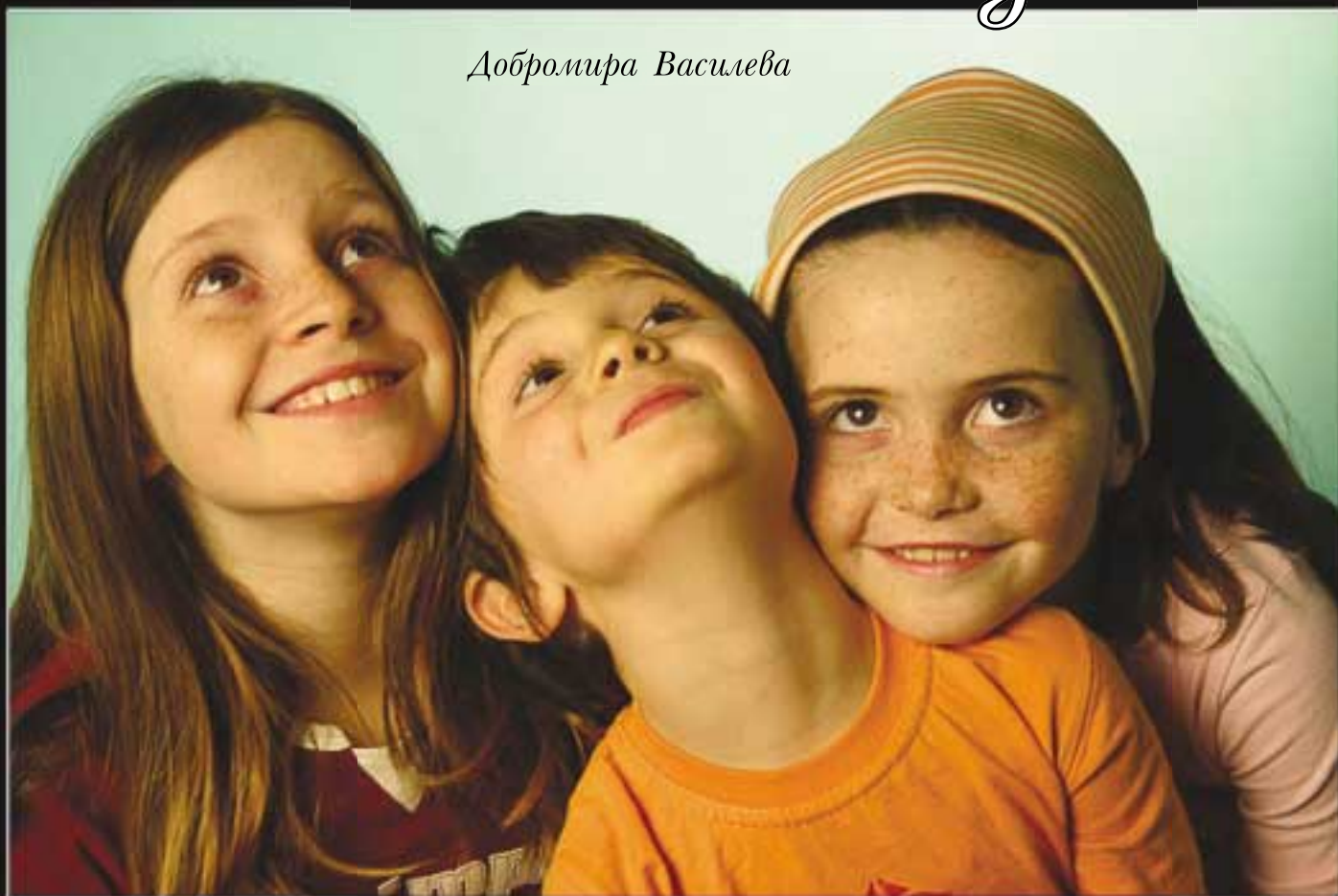

ТЪРГОВЦИТЕ
НА СМЪРТТА
И БЪЛГАРИЯ

Четете на стр. 2

Зеленчуци който не яде...

Добромира Василева

Детска здравна евангелизация? Да, вече е факт!

„

Зеленчуци който не яде...“ Със сигурност няма българин, който да не знае тази песничка още от детството си. Сега обаче тя се появи в нов вариант, с нов текст и нова роля - като химн на първата в България Детска здравна евангелизационна седмица.

Тя се проведе в Пазарджик от втори до шести юни включително. Нарекохме я Ваканционна къща „Здрав бъди“. Отдел „Детско служене“ към СЦАСД положи невероятни усилия и наистина заслужава адмирации за извършеното.

„Подготовката започна още през септември миналата година - сподели секретарят на отдел „Детско служене“ Искра Томанова. - С други думи, екипът работи повече от девет месеца преди началото. Изказваме сърдечна благодарност на Съюза на ЦАСД, който повярва в тази съвсем новаторска идея и ни подкрепи. Благодарим и на Мисионския отдел, който взе участие във финансирането ѝ. Непосредствено преди старта на евангелизацията сърцата на всички от екипа се бяха свили - дали ще дойдат достатъчно деца? Как ще реагира обществеността? Не мога да опиша чувството, което изпитахме, когато половин час преди началото, още преди да бъде отворена залата, отпред имаше цяла тълпа от деца и родители. Благодарим на Бога за това!“

Екипът, осъществил прекрасното събитие, се състоеше от 12 души - само жени! Заслужават да споменем техните имена - Искра Томанова, Варта Панайотова, Емануела Станева, Елисавета Станчева, Станка Попова, Валя Генчева, Дарина Петкова, Рагжа Сакалева, Веселина

Стефанова, Йорданка Станева, Боряна Антонова и Мария Кузева. Естествено, включиха се и много доброволци от местната църква в Пазарджик, които с радост и ентузиазъм помагаша в последния етап от подготовката и в провеждането на самата евангелизация.

Важна роля за широкото разгласяване на предстоящото събитие изигра проведеният на първи юни детски празник „В света на приключението“ в парк „Острова“ в града. Той бе организиран за втори път в Пазарджик и бе посетен от над 400 деца. Там всички между първи и четвърти клас получиха специални покани за здравната седмица.

Сигурно се чудите какво точно представлява една детска здравна евангелизация? Защото това наистина е първото събитие от този род в България. Идеята е заимствана от швейцарския съюз. В продължение на пет дни пред децата бяха представени осемте стъпки към по-добър живот, които ние - адвентистите - познаваме много добре. Но всичко бе поднесено по изключително атрактивен начин, привлекателен за деца, и на достъпен за тях език. Заниманията продължаваха два часа - всеки следобед от два до четири, - като в началото имаше около тридесет минутна лекция върху съответната стъпка.

Продължава на стр. 4

Търговците на смъртта и България

Българското военно производство окупира стари територии и завзема нови. Това се казва в публикация на австрийския вестник „Ди пресе“, цитиран от радио Дойче Веле. Често обаче износът на оръжие попада в ръцете на престъпници, пише в публикацията.

Статията започва с иронично поднесена информация за посещението на президента Георги Първанов на международното изложение за въоръжение в Пловдив „Хемус“ 2008. Според „Ди пресе“ там българският президент се държал като играещ си с оръжие клоун.

Според „Ди Пресе“ България си връща стари и завладява нови оръжейни пазари, като по този начин е достигнала нивото на производство отпреди смяната на системата през 1989 г.

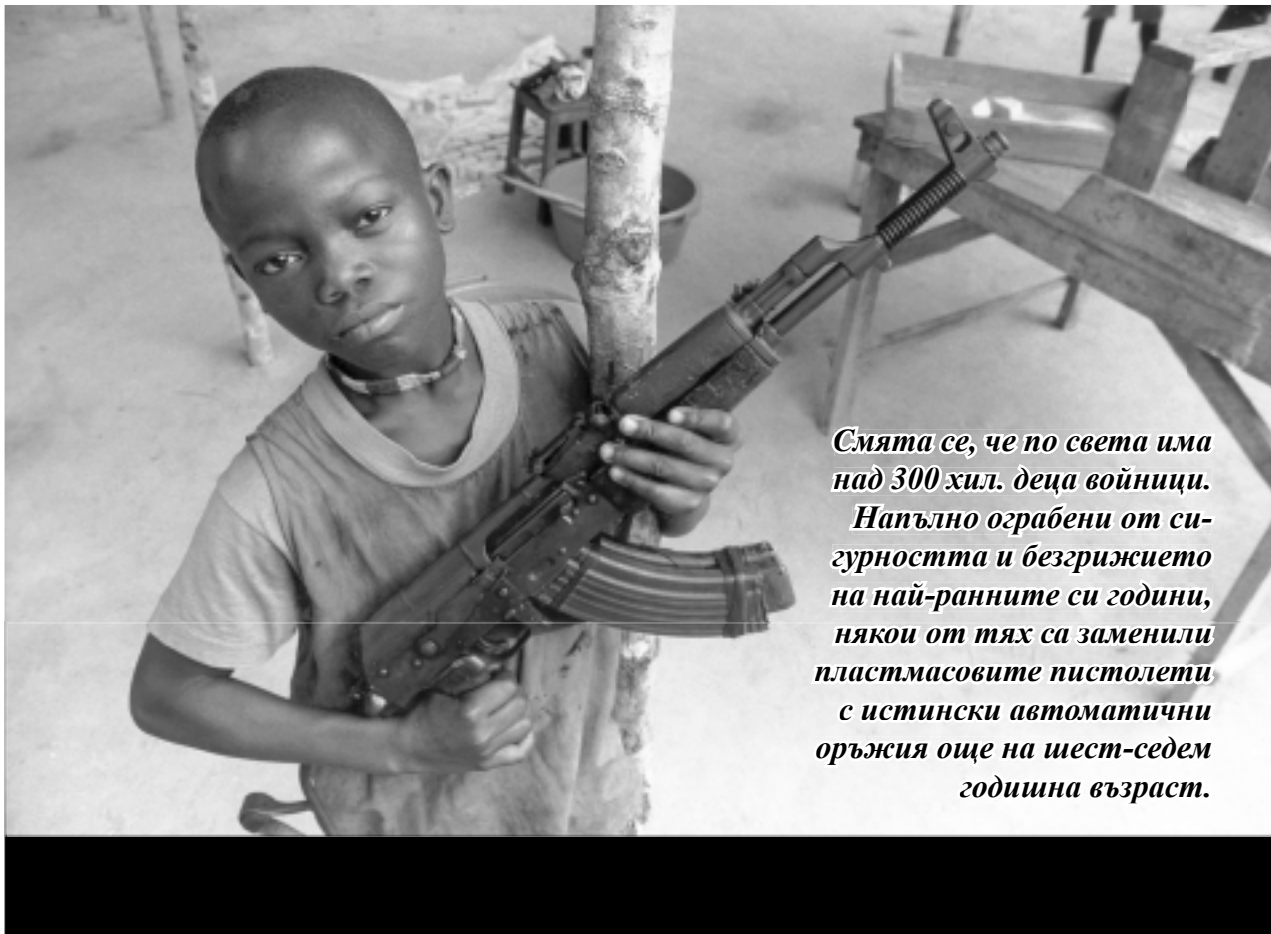
АК-47 е предпочитаното леко оръжие в повечето конфликти в Третия свят. Автоматът е евтин, но при това изключително смъртоносен. Много от най-кървавите кланета в Африка, Азия и Америка през последните десетилетия са били осъществени именно благодарение на тези две „качества“ на оръжието. От колумбийските джунгли на терористичната организация ФАРК до пясъците на мюсюлманските милиции в Дарфур, Судан, се смята, че съществуват цели „евтини“ армии, въоръжени единствено с калашници, много от които са наше българско производство.

Според изчисленията на световни организации

само в армиите от деца войници по света има над 300 хиляди невръстни бойци, вземащи активно участие в около 33 военни конфликта. В повечето случаи - пак заради ниската му цена - те са въоръжени именно с „Калашников“.

Продажбата на оръжие обаче има още едно лице. Често продажбата и доставката на дадена оръжейна пратка е невъзможно да бъде извършена по легален начин и тук започва активната роля на световни организирани престъпни групировки, чрез чието съдействие се осъществява финансирането и разпространението на оръжието. Според доклади на Съвета за сигурност към ООН българските фирми са в тесни връзки с някои от най-големите трафиканти на оръжие, т.нар. „търговци на смъртта“.

Най-ужасен е фактът, че преди няколко години, когато в тежките за българската икономика времена оръжейните ни заводи бяха в криза, мнозина с тъга говореха за „златната“ ера на българското оръжейно производство и износ, без да си дават ни най-малката сметка, че всеки продаден автомат ще бъде потенциално виновен за смъртта на десетки хора. За съжаление златните години се връщат. Световният пазар е все по-ненаситен за евтиното смъртоносно оръжие, а броят на горещите военни точки по лицето на Земята с всяка изминала година става все по-голям. България участва все по-активно в този процес. ХМ

Смята се, че по света има над 300 хил. деца войници. Напълно ограбени от сигурността и безгрижието на най-ранните си години, някои от тях са заменили пластмасовите пистолети с истински автоматични оръжия още на шест-седем годишна възраст.

Половината от 14-годишните употребяват алкохол

Две трети от момчетата и една трета от момичетата на четиринадесетгодишна възраст употребяват алкохол, а половината от тях пушат цигари.

Това сочи изследване на КНСБ, цитирано по БНР. Данните бяха оповестени на кръгла маса в хасковските минерални бани.

Представители на различни институции, социалният министър Емилия Масларова и лидерът на синдиката Желязко Христов обсъдиха насилията в детска възраст.

На срещата беше представен филмът на журналиста от програма „Хоризонт“ Емилия Антова „Детско насилие“.

news.bg

Светът използва труда на 165 млн. деца до 14-годишна възраст

В света днес се използва трудът на 165 млн. деца на възраст от 5 до 14 години. Това сочи доклад на Международната организация на труда (МОТ), разработен въз основа на статистически данни, събрани от ЮНЕСКО.

Докладът обобщава ситуацията в 34 държави. Най-много работещи деца са регистрирани в страните от Азия и тихоокеанския регион, както и в Африка, южно от Сахара.

Седем от десет от работещите деца извършват земеделски труд, а около 10 млн. (в Азия, Африка и Южна Америка) участват в производството на продукти, предназначени за износ, т.е. за западни компании. Най-често става дума за изработване на дрехи, килими, тютюнопроизводство, добив на какао и др.

Проблемът с експлоатацията на детския труд не подминава и развитите икономики: 2,5 млн. деца работят в САЩ (в земеделския сектор), Великобритания (в сектора на услугите), Южна Европа (в строителството и текстилния сектор) и др.

Проучването се публикува по повод отбелязвания днес Световен ден за премахване на детския труд, посочва МОТ на своя официален сайт.

С обявяването му през 2002 г. МОТ си постави за цел да привлече вниманието на световната общественост към движението за забрана на детския труд и към ратификацията на Конвенция 182 за забрана на някои форми на детски труд и на Конвенция 138 за минималната възраст.

Investor

**1 200
смъртни
присъди са
изпълнени
през 2007 г.**

Правозащитната организация „Амнести Интернешънъл“ констатира, че през 2007 г. са били изпълнени най-малко 1 200 смъртни присъди.

Това отбелязва в свой материал радио „Дойче Веле“.

Пет са страните, в които миналата година броят на екзекуциите рязко се е увеличил. Това са Иран, Китай, Саудитска Арабия, Пакистан и САЩ. По данни на „Амнести Интернешънъл“ в тези страни са били извършени 90 процента от всички екзекуции в света.

„През последните две години в Иран е имало много повече екзекуции, като между екзекутираните е имало и лица, които по време на извършване на престъплението са били малолетни. Това съвсем категорично е забранено от международните договори, ратифицирани и от Иран. През последната година там е имало и умъртвяване на хора с камъни“, заявява експертът на организацията по въпроса за смъртните присъди Оливър Хендрик.

Страните, където се изпълняват най-много смъртни присъди, имат също и голям брой престъпления, за които се предвижда смъртно наказание, като например корупция, търговия с наркотици или семейна изневяра. Въпреки това престъпността в тези страни не е пониска от престъпността в държави, в които няма смъртно наказание.

За „Амнести Интернешънъл“ често е трудно да установи точния брой на екзекуциите, тъй като правителствата прикриват такива данни. Това важи с особена сила за Китай.

Тази страна е начело в статистиката с 470 доказани екзекуции за 2007 г. На практика обаче техният брой би могъл да възлиза на над шест хиляди. Затова към китайските власти се отправя настойчиво искане най-сетне да публикуват истинските данни за броя на изпълнените смъртни присъди, заявява представителят на „Амнести Интернешънъл“, като подчертава, че преди Олимпийските игри страната налага още по-голямо мълчание върху тази тема.

Deutsche Welle

Резолюция на ООН за мораториум върху смъртното наказание

Общото събрание на ООН прие резолюция за всеобщ мораториум върху смъртното наказание. Резолюцията беше предложена от Италия и подкрепена от 87 други страни. Бе приета със 104 гласа за, 54 против и 29 въздържали се.

Страните, които желаят да запазят смъртното наказание, са Китай, Иран, САЩ, Пакистан, Ирак, Судан. Според някои коментари този вот би могъл да се тълкува като стъпка към окончателна забрана на смъртното наказание.

Исус или доктрините

Дали трябва да търсим Исус в доктрините или доктрините в Исус

За първи път станах свител на подобна дискусия в началото на 90-те години. Учен теология в колеж и веднъж чух двама приятелски адвентисти да спорят много разгорещено кой е най-добрият начин евангелието да стигне до нехристияните. След 20-минутна словесна битка единият от тях заяви с голям ентузиазъм: „Семинарите върху книгата „Откровение“ нямат никаква стойност! Хората не се нуждаят от адвентни доктрини. Имат нужда от Исус!“. Дебатът внезапно бе прекратен, когато насъбралото се множество - включително и самата аз - започна да дава явни знаци на съгласие с изложената теза.

Защо пък не? Логиката е желязна. Кой би отрекъл, че Исус е онова, от което хората наистина имат нужда в този свят на грях и скръб? Ако някой твърди обратното, със сигурност би бил заклеймен като законник и глумите му биха били в противоречие с библейското Слово: „А това е вечен живот, да познаят Теб, единствения истинен Бог, и Исус Христос, Когото си изпратил“ (Йоан 17 гл.).

Но най-убедителният аргумент, който ни кара да кимаме в знак на съгласие,

бяха „историите“. Всеки от нас бе чул за неадвентисти, които са останали жестоко обидени от адвентни евангелизатори, представящи темите за съботата или - о, ужас! - за белега на звяра. Каква бъркотия, мислехме си ние и се чудехме как да я избегнем. Смятахме, че проповядването на Христос би трябвало да измести донякъде представянето на адвентната доктрина.

Десетилетие по-късно дебатът Исус или доктрините продължава. Като че ли тези, които поддържат доктрините, губят споровете от проповядващите „Христос и само Христос“. Мнозина смятат уникалните адвентни доктрини в най-добрия случай за нещо, което трябва да се избягва, а в най-лошия - за клинове на разделение, които трябва старателно да се крият от външния свят. Голям брой адвентни училища, църкви и здравни институции се чудят как да поемат риска да бъдат наистина адвентни в един свят на все по-загълбочаващ се плурализъм.

Възможно ли е посред цялата тази шумотевица около нашите уникални учения нещо да убягва на здравия разум? Мисля, че точно това се случва. Убедена съм, че ако онзи разговор в колежа се състои днес, не бих кимала в знак на съгласие. Напротив, с голям ентузиазъм бих подкрепила точно противоположното становище.

Причината за проме-

неното ми мнение се крие в три напълно погрешни предположения, които някога изподзвах като доводи:

Погрешно предположение 1:

Проповядването на Исус не внася разногласия.

Когато чуя привържениците на теорията „Исус без доктрина“, мога да съчувствам на техните настроения. Няма съмнение, че за адвентната ни история от над век и половина нашите евангелизатори и пастори (както и огромен брой обикновени вярващи) са били повод за разногласие, разневявали са и са вбесявали хиляди хора, като са говорили за съботата, за състоянието на мъртвите, светилището и т.н. Самото споменаване на папството в не съвсем позитивна светлина дамагосва добронамерения адвентист като фанатик, преди още да е споменал за „звяра от морето“.

Тогава защо да не се задоволяваме само с Исус? Защо да не си траем, вместо с нашите доктрини да служим за съблазън на хората?

вания Галилеянин. Накрая враговете Му Го умъртвяват на гърбен кръст.

Да го кажем съвсем ясно: за мнозина Исус е бил - и все още е - Личността, Която най-много отблъсква, разгеля и разневява хората. Не е ли в същото време обаче и най-любящият, най-

ще се ядосват, означава да навлезем в улица без изход.

Погрешно предположение 2:

Доктрините нямат отношение към нашето спасение.

Да не се заблуждаваме: Ние не се спасяваме чрез делата си, а поради незаслужената милост към нас от страна на нашия Господ Исус Христос. Както пише Елън Уайт, „няма нито нишка от човешки заслуги“ в одеждата на Христовата праведност, която покрива нашите грехове. Ние сме изгубени без Неговото дело за нас и нито добрите ни дела, нито добрите доктрини могат да ни осигурят място в Божието царство.

Това обаче съвсем не означава, че доктрините нямат никаква роля в нашето спасение. Напротив, добрата доктрина не може да не ни сочи пътя към спасението, докато лошата доктрина не може да не ни сочи пътя към погубелта.

Доктрината е само учение. Целта на учението е да предава информация, която на свой ред ни помага да изградим ценностна система, след което ни прави способни да вземаме правилни житейски решения. Следователно лошата доктрина води до лоши решения, а добрата доктрина подпомага вземането на добри решения в живота ни.

Преди няколко години бях помолена да помогна

*съботният
дух на пророкеството
белега на звяра
състоянието на мъртвите*

станем по-приемливи за хората.

Исус - или поне този Исус, който е описан в Библията, - може да бъде крайно отблъскващ, защото обича грешника, но отрича всякакви други богове и настоява, че Той е единственият път към спасението. Обсипва незаслужаващия грешник с невероятна любов и прощение, но съвсем нетактично изисква пълна вярност към Себе Си и към Своите планове. С други думи, Исус Христос отблъсква хората, защото никога не откликва на желанието им за самоспасение. Това наранява човешката гордост. Привлича всички желаещи към Себе Си, но онези, които не желаят да Го последват, просто се вбесяват. Да проповядваме само Христос без доктрини с надеждата, че по-малко хора

на младежи, които сякаш на игра се занимавали с викане на духове. Бяха отишли в някакво гробище и играта се бе превърнала в демонишно преживяване, което продължило почти седмица. След това всички участници бяха тормозени от демони, за които вярвах, че са духове на мъртъвците от гробището. Единият от тях беше буквално обсебен от зъл дух. Чрез Христовата кръв и с много молитва Бог победи и цялата група бе освободена от сатанинския капан. Те обаче бяха пострадали много в резултат на своите решения.

Ето го и важният въпрос: Можеше ли правилната доктрина за състоянието на мъртвите да помогне на тези младежи? Абсолютно!

Продължава на стр.7

Защото Исус е кротък, но не и мекушав.

Помислете за миг: През по-голямата част от публичната дейност на Исус Христос - самото възплъщение и дефиниция на Любовта - значителна част от населението Го ненавижда. Фарисеите например маниакално се стремят да задушат учението Му, като стигат дори до крайности. Организиран публичен дебат пред стотици присъстващи с ясното намерение да дискредитират любящия и милостив Божи Син. Най-образованите хора, най-уважаваните религиозни учители от онази епоха са изпратени при него, за да омаловажат учението Му и да се подиграт с необразо-

Детски регионални конференции

Детска събота! Какво по-хубаво от това да видиш събрани на едно място толкова много искрени детски усмивки. Думите едва ли ще успеят да опишат колко свежа бе обстановката в тази съботна утрин.

Още в началото прекрасният детски хор грабна всички ни и заедно запяхме „Крача весело“, „С радост пълно днес е моето сърце“ и още много други песни, които създадоха истинска небесна атмосфера.

В съботното училище се опитахме да си представим

какъв е бил Исус като малък. Разгледахме първото Му пътуване до Ерусалим на 12-годишна възраст и Неговото на пръв поглед странно поведение.

След почивката запяхме химна на конференцията - „Посланик на Исус“. След това на сцената излезе един "президент" и тримата му посланици. Всеки от служителите на президента разказваше как е свършил работата си в чуждата страна и как се е държал там. Единият беше доста педантичен и изпълнителен, но малко надут. Другият беше тактичен, но малко срамежлив представител на своята страна, а третият успешно се вписваше в обстановката, но въобще не се разкриваше като служител на президента. Поуките в тази сценка за тримата посланици разкриха три модела на поведение на християните в наше време. Темата за успешния служител доразви и Венци Панайотов с още няколко съвета към децата.

Продължава на стр.6

Зеленчуци които не яде...

Продължава от стр.1

Следваше практически приложение на наученото под формата на игри, състезания и всякакви интересни занимания. Всеки ген лекторите бяха различни - лекари и педагози. Излизаха пред децата, облечени в специални дрехи, и им обясняваха какво е добре и какво не е добре да правят, за да бъдат здрави. Появиха се г-р Бълбуков, г-р Гладников, г-р Сънливков, г-р Безпроблемов и доста други. Имаше много картинки на екрана и много песни. Накрая, след всички игри, децата получаваха гребен подарък, който да отнесат със себе си у дома, за да им напомня за последната лекция. Даваше им се и домашно за следващия ден. Всички бяха разделени на отбори, облечени с фланелки в различен цвят. Всеки отбор имаше име и свое определено място в залата.

Отстрани, насядали по столовете, търпеливо изчакахме края на заниманията майки, татковци, баби и дядовци. „Това, което правите за децата ни, е наистина прекрасно! - сподели една от развълнуваните баби. - Направо не можем да повярваме, че най-сетне някой се е сетил да ги просвети и в тази насока.“ „Нали тези занимания ще продължат до края на лятната ваканция?“ - съвсем сериозно ни запита загрижена майка. За съжаление се наложи да я разочароваме.

Вълнуващо бе да се наблюдава как деца, които наистина за пръв път чуват някои от основните правила на здравословния начин на живот, ги възприемат с пълна сериозност и с ентузиазъм започват да ги прилагат. В края бяха раздадени покани за присъединяване към клуб „Приключенец“ в църквата. Откликнаха 50 деца. Заниманията с тях ще започнат през септември, след началото на новата учебна година.

Събитието бе отразено от всички местни медии. Радио „Пазарджик“ взе интервю от Искра Томанова - секретар на отдел „Детско служене“, а телевизия „Кабелсам“ засне репортаж.

Докато гледахме засмените лица на децата и как жадно попитват новите знания, всички еднородно си казахме: „Благодарим Ти, Господи! Благодарим Ти, че ни показа нов начин, по който да занесем Твоето Слово на жадните. Благодарим Ти, че ни научи; че ни помогна да стигнем дотук. Благодарим Ти за всички тези деца!“

Първата детска здравна евангелизация в България е вече факт. Тя ни научи най-малко на едно нещо - че не бива да преставаме да търсим нови пътища, нови методи за предаване на добрата вест; че Бог гледа благосклонно и благославя всяко искрено добро желание да Го представим пред света. Горецата ни молиха е тази евангелизация да бъде само първата от една дълга успешна поредица в много градове на страната. Нека Бог благослови всички верни работници на това поле! Нека благослови и нежните души на децата, за които направихме всичко това!

Добролицра Василева, Пазарджик

Празник в ЦАСД - Варна

Думата „празник“ за всеки звучи различно: за децата - като двойна порция сладолед, за майките и бащите - като ден за особено повишено внимание, а за организаторите - просто като работа. Важното е накрая всеки да се почувства щастлив, удовлетворен, окрилен и очакващ нови и нови празници.

Убедена съм, че подобно беше усещането на малките, големите и доста по-големите, присъствали на Областната детска събота под надслов «Посланик за Исус», проведена в гр. Варна на 10 май 2008 г.

Църквата домакин посрещна над 120 деца и родители от Русе, Шумен, Велико Търново Добрич, Каварна, Балчик, Белослав и Вълген. Песните на варненската вокална група, библейският урок, представен от децата от Русе, и атрактивните водещи Орлин Узунов, Мартина Терзиева и Алекс Антонов, които оживиха амвона с непринуденото си, но професионално излъчване, придадоха неповторимото усещане за празник. Присъстващите научиха много интересни факти за създаването на първото детско съботно училище, а учениците бяха еднородни, че на него се ходи и с по-голямо желание, и с по-голям интерес, отколкото в истинското.

Втората част започна още по-интересно, защото на видеоекрана всички с умиление разпознаха две

от дечицата, родени във варненската църква - Ванеса Панайотова и Мими Джи Мирчева - вече репортерки. Те така умело интервюираха събеседниците си, че на всички им стана ясно що е посланик и каква е неговата мисия в света. Бившите вече деца - младежите от ЦАСД Варна - Живка, Константин и Кирил - се представиха в ролята на посланици така, че на Марин не му остана нищо друго, освен да пресъздаде с нужните тежест и респект ролята на самия президент. Сценката беше категорична и ясна: всички ние - и

малки, и големи - сме поканени да бъдем посланици на Исус - най-важната ни мисия на този свят. За да я изпълняваме, трябва да носим в себе си апостолска жар и посветеност. В проповедта си Емил Гроздев допълни, че сме призвани да сме светлината на света и солта на земята, което демонстрира с нагледни примери от амвона и накарва присъстващите да затаят дъх, припомняйки си какво точно означава истинска тишина в молитвения дом (тема за размисъл!).

Продължава на стр.6

ВИРТУАЛЕН РОЗКОЗ В ТРИ ЧАСТИ

Началото

„Нещото“ влезе в харддиска (главата) на системата „Ева“ и се загнезди в бутсектора (подсъзнанието; в Библията - „сърцето“). Да го наречем „вирус“. Дейността му породи конфликти в оригиналните файлове на програмата. Скандискът регистрира дефекта с названието „Чувство на вина“. При обмена на информация вирусът се внедри и в конфигурацията, наречена „Адам“.

Настъпни странна невъзможност двете системи да обменят нормално информация помежду си, както преди. На екрана (съзнанието) в системата „Адам“ се изписаха следните думи: „UNREMOVABLE ERROR“ (Непоправима грешка) в харддиска; инициализиран източник на причината - конфигурация „Ева!“ Подобно съобщение се появи и на екрана при „Ева“ (по Битие 3:10-13).

С това съобщение системите показваха пълната си безпомощност пред вируса. Не бяха в състояние дори да анализират точно какво бе станало с тях. Процесорът (умът) им бе като блокирал. „Нещото“ го затрудняваше и дори се опитваше да спре работата му. Скоростта на обработка на информацията рязко спадна. На дисплея (съзнанието) се появяваха съобщения след съобщение. Породи се несъвместимост (страх и враждебност) дори към Програмиста (Бог). Нецо стана и със сателитната (чрез вяр) връзка по Интернет (Светия Дух). Светлината от светодиода на интернет модема просто изчезна. Директната връзка с Централата бе прекъсната. Проблеми

имаше и с енергозахранващата система. Откъде ли идваше остатъчната енергия? Двете системи се опитаха да скрият настъпилата промяна. Включиха скрийнсейвъра, наречен „Смокинови листа“. Това бе защитна реакция, но тя едва ли щеше да разреши проблема. Харддиските жално скрибуцаха от време на време (душите им стенеха!). Системата, наречена с името „Човек“, може би просто нямаше да съществува след броени часове...

Какво се бе случило

Хакерът (дяволът), зареди разработен от него скрит файл - вирус - на най-добрата си дискета. Нарече я „По-висше компютърно знание“. Имаше красива цветна обложка със снимка на приятно за очите плодно дърво. Като опитен специалист майсторски пъхна новия програмен продукт във флопи дисковото устройство на конфигурацията „Ева“ и демонстрира клип, наречен „Отворени очи“. Във видеоклипа се съдържаше реклама, в която красива змия (също като предпочетената в бекграунда на системата „Ева“) поглъща жадно дискетата и казва: „М-м, усетете удоволствието да се превърнете в Сървър! Потопете се в сферите на най-висшата наслада при обработването на пълната гама от компютърни програми!“. Всъщност това бе гласът на Хакера. До този момент системата боравеше само с програми, завършващи с индекс „Добро“. Змията от рекламата предлагаше възможност за обработка на програми от нов формат, окончаващи с на-

меноване „Зло“.

Завръзката

Клипът създаде поразителен ефект върху системата с име „Ева“. Особено я поблазни мисълта за Сървъра, обещан от красивата змия. Хакерът напрегнато очакваше развитието. Достатъчно бе „Ева“ само да пожелае презапис (по аналогия със съвременните вируси, които стига да отвори заразен файл, заразяват автоматично цялата система) - и вирусът щеше да се скрие в бутсектора на харддиска ѝ. Стратегията на вируса му бе да смесва качествена информация с погрешна. Това беше в услуга на плановете на Хакера.

И системата прие. Информацията бе копирана от харддиска. Вирусът почти мигновено се скри и започна своята дейност. Като начало бяха силно повредени ключовите файлове (10-те Божи заповеди), осигуряващи безпроблемно и хармонично различните взаимовръзки в системата. Последствията бяха страховити. Първата цел бе модификация на системите тип „Човек“ и хвърляне на упрек върху техния Изобретател...

Онова, което никои не подозираше

В Централата (Триединството) веднага реагираха на промяната. Тя бе нежелана, но предвидена от Програмиста (Бог). Той активира вторичната система за връзка. След това прехвърли изображението върху големия екран на командната зала, наречена „Светилище“. Прег работещите в отделение №1 на Центъра се появиха дисплеите на двете конфигурации. На тях бе активиран нов скрийнсейвър - „Смокинови листа“. Картината бе нахъсана и стоеше като набързо същата. Всички изтръпнаха. Това бе почеркът на Хакера. Екранът фокусира вниманието им върху електронен таймер, сякаш събонсно отчитащ времето на някаква нова програма на Централата, наречена „Спасителен план“. Никои от компютърните специалисти дори не подозираше за наличието на такава програма. Ставаше интересно...

Първите мерки

ЧАСТ ПЪРВА

ВИРЪУС

Едва навечер на същия ден Програмистът (Бог) се опита да влезе в контакт със сътворените от Него две чисто нови конфигурации. Потърси отговор по оптичната линия, но странно защо не го получи. При аудиовръзката системите едва можаха да Го разпознаят.

Те разбраха - Той знаеше за проблема им. Нарече го с думата „грях“.

Двете конфигурации дори не подозираха, че съществуват - просто защото Програмистът бе предвидил системата да бъде снабдена с допълнителна енергозахранваща батерия (живот в човека след грехопадението), която се поддържаше от програмата „Спасителен план“ в Централата. Разбира се, енергията в нея бе далеч под нивото на оригиналното захранване - в идеалния случай можеше да достигне до около 1 000 мили амперчаса (1 000 години живот). След определен брой цикли презареждане нивото на енергията в UPS-а щеше да спадне до 70-80 мили амперчаса (виж Псалм 90:10). Проблемът в системата бе толкова голям, че Програмистът съзнателно реши да откаже връзката с оригиналното захранване, наречено „Дърво на живота“. Бе активира и програма за енергийна защита против достъпа с кодовото название „Пламенен меч“, ръководена (въртяна, т.е. постоянно презареждана) от вещи компютърни специалисти (херувими). Впоследствие системата заработи с вариации от 5-13% от своя капацитет (мозъчна дейност), но това бе за добро, защото забавяше размножаването и паразителните способности на вируса. Допълнително вирусът бе омаломощаван, когато приблизително за 1/3 част от работното време енергийната мощ на UPS-а падаше на минимум и големите активни програми се затваряха, а с тях и дейността на вируса. Това ниско енергийно състояние на системата получи названието „Сън“.

Продължава на стр.7

Празник в ЦАСД - Варна

Продължава от стр.4

Вкусна пица и забавна писта! Две предизвикателства, които няма да се забравят скоро във Варна, защото се полагаха само и с пълно право на децата. И те се възползваха на сто процента от тях. Разпределени в четири отбора под всевиждащото око на бати Орльо, децата препусаха във всички посоки и отново доказаха най-малко две неща - че винаги им се играе, че са неуморими, изобретателни и всичко останало... Обаче също и че при предстоящия ремонт на сградата на ЦАСД Варна трябва много сериозно да се помисли за безопасността на площадката (тема за размисъл!).

Музикалният фестивал показва колко таланти са нашите деца: Тина и Ралица Петкови свириха на флейта; Давид Сербезов, Никола Карев, Вероника Маргаритова, Мартина Терзиева се представиха с изпълнения на пиано; Михаела Иванова пях песен. И други деца се представиха успешно, но няма място да споменем всички имена. Наградите зарадваха изпълнителите, защото бяха напълно заслужени.

Сезонът на нашенските ранни плодове все още не бе дошъл, но Искра Томанова - председател на детското съботно училище за България, Боряна Антонова - ръководител на детското съботното училище за Североизточна България и Росица Станева - ръководител на детското съботното училище във Варна, се убедиха, че дървото е отрупано с плод. От всички нас зависи как той ще се запази и дали ще узрее (тема за размисъл!).

Ние, варненци, очакваме нови срещи, без значение на кого как му изглежда, звучи или му действа думата „празник“!

Димитринка Ненова

Детски регионални конференции

Продължава от стр.4

Богослужението приключи с песен, като всяко дете развя своето знаме, символ на това, че то е истински посланик на Исус.

Следобед имаше организирана специална писта, в която децата играха заедно под лъчите на топлото слънце. Там също не липсваха ентузиазъмът и радостта.

Последната част от програмата на конференцията бе особено вълнуваща, тъй като децата сътвориха двучасов концерт. Малките таланти както обикновено ни зашеметиха с постиженията си и ни показаха, че не са за подценяване. По време на концерта имаха възможност да докажат дали познават звученето на известни и не чак толкова известни музикални инструменти.

С това детската конференция приключи, оставяйки след себе си хубав спомен за всичко преживяно през този ден, както и ясната вест, че да си посланик на Исус това е отговорна задача, но и огромна привилегия и чест за всеки християнин. И особено за децата!

Влади Крумов

ПО-МАЛКОТО Е ПОВЕЧЕ!

Искате ли да живеете по-дълго? Тогава - яжте по-малко!

Списанието на Американската академия на науките докладва неотдавна, че животни били хранени с ограничена на калории диета (около 30 процента по-малко калории от нормалното). Те боледували по-малко, рязко намалели случаите на заболявания от рак, сърдечни болести и диабет, а също и живеели по-дълго.

Изследователите смятат, че ако хората намалят приемането на наситени мастни киселини, хидрогенирани мазнини, сладкиши и другите „храни боклуци“, и вместо тях приемат по-големи порции плодове и зеленчуци, и те също като животните ще се радват на по-добро здраве и на по-дълъг живот.

Приключенски „екшън“ събра старозагорските деца

Под това заглавие в „Старозагорски новини“ помести подробно описание на предстоящия скаутски празник за деца: „В света на приключението“.

За екипа „екшънът“ започна още в събота след залез, когато коридорите в църквата на ул. „Иречек“ 10 в Стара Загора бързо се изпълниха с всички потребни вещи и материали за предстоящия неделен празник на 1 юни. Пригответе се! Продължиха до сутринта, когато почти всичката покъщнина на църквата за минути бе изнесена на улицата пред сградата. Ако бяхте там, щяхте да видите прострени напречно греди, възета, кофи, пълни с шарени „водни бомби“, маси, столове... Щяхте да чуete и приглушени недоволни гласове на рано разбудени съседи, както и да усетите онова въодушевление, което трайно се настани в сърцата на целия екип. Празникът стартира в парк „Бедечка“. Не бе изминал половин час, и надойдоха толкова деца, че внесоха неимоверен смут в организацията. Но успяхме да продължим, сещайки се за една максима: „Слабите въвеждат ред, а силните владеят хаоса“. Е, може да се каже, че бяхме от силните.

С Божията помощ хаосът бе овладян и през целия слънчев първоюни ден се наслаждавахме на присъствието на около 400 деца, придружени от своите майки, бащи, баби, дядовци и домашни любимци.

„Това е най-якият ми ден!“ - беше отзивът на 6-годишния Светльо. „Добре, че дойдохме!“ - сподели една майка от Несебър. Чудехме се къде да отидем на 1 юни. В Стара Загора имаме приятели. Така се озовахме в този парк при вас. Благодарим ви!“ „Вие

бяхте най-интересните за нас“ - каза една жена, обиколила с внучето си всички първоюни акции в града.

Разбира се, това не са всичките отзиви. Още в първите часове на празника разгневена баба се втурна да защитава своя

от студения дъжд, Калчо и неговите помощници за учудващо кратко време разглюбиха въртележката. За Божия слава „Мисия 1 юни“ завърши успешно. Нямахме болни, нямаше произшествия. Останахме с удовлетворението след добре свършената работа

внук, който бил „пренебрегнат“ от член на екипа. Тя заплаши, че ще се оплаче от главната организаторка Мими Ганева в общината и ще извика медиите. И това бе част от голямото приключение. Но тепърва предстояха истинските вълнения, които в края на празника за мнозина от нас се превърнаха в истинско оцеляване. Точно в 5 следобед, когато бе обявен краят на празника, заваля. Дъждът бързо прерасна в порой, който обаче не спря прибирането на вещите. Започна офанзива по развалянето на въженния мост, лифта, палатковия лагер, по извозването на премръзнали деца и други мокри членове на екипа. Без да се плашат

и с надежди за следващите събирания на Клуб „Изследовател“. Ще се радваме повече хора да се молят за работата ни с децата след празника.

Как стигнахме дотук? Започнахме с подготовката още след Нова година. Преди всичко много се молихме, мислихме, умувахме... След това трябваше да се намерят съмишленици от църквата и извън нея. Отзоваха се много хора, но и доста ни отказаха. Цялата църква подкрепи проекта с верижен пост и молитва в продължение на 1 месец преди празника. Много жени взеха участие в шиенето на торбички, в приготвянето на храна за 50-членния екип. Ден преди празника в центъра на града децата раздаваха

специално приготвените покани, облечени със специални тениски. Съседните църкви - Казанлък, Нова Загора и Чирпан - също много ни помогнаха с участието си в ключовите постове на самия празник. Със самостоятелни постове присъстваха организациите „Зелени балкани“ и Български червен кръст - традиционни участници в празника. Подкрепиха ни и училище „Фарос“, психолози от сдружение „Самаряни“ и алпинисти от клуб „Алпинист“ в града. Медийни партньори бяха

областният всекидневник „Старозагорски новини“, в „7 дни Стара Загора“ и радио FM+. По предложение на една журналистка се свързахме с Пресцентъра на БТА, откъдето на 28 май дадохме брифинг. На него присъстваха журналисти от в. „Национална бизнес поща“, в. „Старозагорски новини“, Дарик радио, Радио „Стара Загора“, БТА, телевизия „Стара Загора“, в. „Новинката“. Въпросите им бяха свързани предимно с подробности около самия празник и протичането му. Надяваме се той да е послужил за прослава на Бога.

Това не беше всичко, разбира се! Колко часове и дни са прекарвали в подготовка на материалите за ръчния труд, на тениските с емблемата на клуба, игрите за „Skout land“ и хилядите други подробности, могат лично да ви разкажат Мими и нейната помощничка Златка, както и домакинят брат Веско Гургуриев. Но си заслужаваше! Чудото стана! Както каза Мими Ганева: „Когато Бог запали искрата дори в едно слабо женско сърце, стават чудеса!“.

Вирджиния
Чирпанлиева

ЩЕ БЛАГОДАРЯ В МОЛИТВА...

...за Божията закрила наг
гецата в църквата

Характеристики на постмодерните млади хора

От много гледни точки днешните младежи са различни от всички
предшестващи ги поколения.

По отношение на връзките. Те ценят малките групи и големите събития. Търсят събеседници, уязвими и достъпни. Да се спечели тяхното доверие е много по-трудно и не става от само себе си.

Зрително. Образът, който имат за себе си, е важен и означава търсене на идентичност! Същото е и по отношение на църквата - външният ѝ вид и стилът имат огромно значение.

Кратки срокове. Младият чо-

век трудно мисли за призвание. Има за крайна цел "моята следваща ваканция". Не желае да се чувства като "на релси" и си пази свободно място за маневри.

Малко идеализъм. Младите не желаят да променят света, но да построят свой собствен - виртуален, - в който да се чувстват добре.

Разрушително. Те имат нужда да подложат всичко на съмнение и да го премислят: авторитета, работата, служенето, функцио-

нирането.

Чувствителност към автентичността и искреността. Те не търсят добри говорители, но модели, които всъщност самите са вестта - хора, които живеят това, в което вярват.

Много голяма честност. Те казват това, което мислят, и не желаят да бъдат „мили“.

Слабо отговорни. Те се опеределят от средата си, те са жертвата. Избягват чувството за вина.

Детско-юношески празник в Копривец

На 26.05.2008 г. в с. Копривец се проведе детско-юношески празник. Той бе организиран и проведен от местната ЦАСД със съдействието на кметството, основното училище, детската градина и др. в това населено място.

Около 100 деца и юноши от Копривец, Лом Черковна, Дряновец, и Бистренци преминаха през 13-те вида атрактивни игри.

За село от около 1000 жители това бе истински празник, изпълнен с музика, игри, радост и веселие.

Всички, които взеха участие, изявиха желание празникът да се превърне в традиция.

Проповедник Спас Гендуров

ВИРУС

Продължава от стр.5

То имаше своето място в усилията на Програмиста при обмена на информация със системата. Часове по-късно Програмистът презареди и програмата WORD, като смени опцията „Предпопнен“ с „Многезичен“. Това създаде разконцентриране в дейността на вируса и забави размножаването му. Колкото би бил твърде бърз, ако не бе инсталирал и сканираща програма, която събържаше алармена система срещу опасните нарушения. Програмата носеше кодово название „Съвест“. Този своеобразен файл-скенер имаше за цел да следи състоянието на системата и да създава някаква минимална защита. За съжаление вирусът частично бе засегнал и тази програма. (Предвидени бяха и други

допълнителни мерки; виж Битие 3:16-19). Програмистът разговаря кратко с Хакера и му съобщи: „Аз ще ти попреча да унищожих системата!“ (по Битие 3:15). Явно бе, че се познаваха отдавна...

Пораженията

Изглежда, вирусът нанесе най-силни поражения върху файловете на апетита, сексуалността и способността на процесора (ума) да схваща истината - т.е. върху входните, изходните и обработващите информацията части в системата. Програмистът бе въвел възможността при желание двете системи „Ева“ и „Адам“ да се репродуцират в подобни на тях конфигурации. Това скоро се случи, след това пак и пак, докато се създаде цяла компютърна мрежа с название „Човечество“. За съжаление при

обмена на кодираните файлове вирусът се репродуцираше в бутсекторите и на новите харддискове. С времето пораженията се увеличаваха и не остана незаразена програма в никоя от системите (виж Исая 1:6). А репродуцирането продължаваше лавинообразно...

Антивирусната програма на системата

Тя просто се оказа безсилна пред мощния вирус. Конфигурацията дълго време самоизчисляваше, че е възможно един ген чрез различни комбинации да се стигне до пълното нормализиране на нещата, но вирусът лежеше скрит дълбоко в бутсектора на харддиска (подсъзанието) и вече бе заразил всички програми. Силата му бе толкова голяма, че нямаше програма, която да може напълно да го открие и свършено да го унищожат. От време на време на дисплея се появяваха обнадяващи

съобщения (форми на съзнание). Това бяха опити системата да се справи сама, наречени „Системни (човешки) дела“. Друг път конфигурацията въобще не достигаше до същността на проблема (скрития вирус в бутсектора на харддиска, т. е. в подсъзанието), и затова сканираше и „изчистваше“ до безкрайност видими файлове (външното). Това затормозвяваше много процесора, който постоянно анализираше промените във видимите файлове (делата, поведението). От тези безкрайни опити да се самоизчисти дори се родиха нови програмни продукти (фалшиви религии и вярвания), но те не можеха да открият и да унищожат вируса. И най-лошото бе, че поради вируса системата почти изгуби способността да разпознава и да копира (дори отхвърляше като несъвместими!) продуктите на самия Програмист...

Следва
Красимир Карев

Исус или доктрините

Продължава от стр.3

Всъщност фалшивата доктрина в тази област прави човека уязвим, особено при все по-нарастващото влияние на окултизма. Неправилната доктрина има потенциала да съсипе гаден човек и в случая с младежите играта с духове би ги унищожила, ако Бог не се бе намесил.

„Чакай малко - ще възкликне някой, - младежите са били спасени от Исус, а не от добрата доктрина!“ Съгласна съм... което ме води до третото погрешно предположение.

Погрешно предположение 3:

Доктрината има само някаква далечна връзка с Исус.

Ето истината за добрата доктрина: всички истински християнски доктрини, включително и уникалните адвентни учения, са свързани с Исус Христос! Християнската доктрина се състои в следното: проповядване за Христос.

Съботата например е изключително силно средство за напомняне! Тя говори за характера и дейността на Христос не само при създаването на света, но и при пресъздаването му и във връзка с обновяването на човешкото естество, когато израстваме ежедневно в Бога.

Доктрината за липса на съзнание в смъртния сън не е просто едно от много обяснения на естеството на човешките същества. Тя е мощно предписание за това как най-добре да слушаме Христовия глас, както и предупреждение против измамници (зли духове и др.), които могат да ни попречат да бъдем с Бога.

Правилното разбиране на "белега на звяра" е всъщност историята за това как Исус ще унищожи злото и ще установи Своето царство на мира и светлината, където ще живеем с него в плът, и то през цялата вечност. Ако бъде правилно разбирано, всяко учение на Адвентната църква насочва към Исус Христос. Прокарването на разделителна линия между Него и доктрината може би издава не толкова липсата на състрадание към погиващите, колкото неразбиране на истинската същност на тази доктрина.

Предизвикателство

През 2001 г. заедно с още десетина църковни членове основахме нова църква в щата Вашингтон. Можем да разкажем голям брой истории за приливите и отливите, които преживяхме, и за граматичните обрати, през които Бог ни преведе.

Две години и половина по-късно около 80 души посещават църквата всяка събота, като по-голямата част от тях никога в живота си не са ходили в друга църква. Защо всички те дойдоха и останаха? Очевидно Духът използва различни средства. Най-важното от тях беше проповедта и разискванията по групи. А какви бяха темите за разискване? Предимно адвентни доктрини. Отново и отново разглеждахме въпроси, свързани със съботата, състоянието на мъртвите, белега на звяра, светилището и здравната реформа, които бяха прозорци към Исус Христос и Неговата чудна любов към нас. Доктрините бяха убедителни, а Светият Дух ги използва, за да привлече към себе си неадвентисти и нехристияни.

Изглеждат ли Христос и доктрините като два коренно различни и противопоставящи се един на друг партньори? Или са едно цяло, подобно на проповедника и озвучителната уредба, като целта на уредбата е само да усилва изреченото от проповедника?

Ако гадена адвентна доктрина изглежда "трудносмилаема", не е ли по-добре тя да бъде преразгледана, вместо да бъде напълно изоставена? Нима не е вярно, че адвентната доктрина все още има главна и неотменима роля в евангелизирането, т.е. в довеждането на нашите приятели и близки при Исус Христос?

В колежа преди години не можех да си представя, че това е така. Днес не мога да си представя, че е възможно да се евангелизира без доктрина. И когато стане въпрос за доктрина, можем да сме напълно убедени, че всъщност става въпрос за Исус.

Шейн Андерсън Сп. „Адвентист Ривю“
Превод от английски Емануил Георгиев

вестник ХРИСТИЯНСКА МИСЪЛ

Месечно издание на ЦАСД-България

Главен редактор: Теодора Николова

Редакционен съвет: Нели Петрова,

Александър Филипов, Цанко Митев

АДРЕС: 1839 София, кв. „Враждебна“, ул. „8“

№49; тел. 840 62 53; e-mail: vestnik_xm@abv.bg

ISSN 1310-8654

Излезе от печат новата книга на пастор Михаил Контаров ЖИВОТ ПРИЗВИНИЕ

Тя ще се раздава безплатно на отговорниците за литературата в църквите и на редовните клиенти на издателство „Нов живот“.

Изданието е в ограничен тираж. Намира се във всички църковни библиотеки за прочит.

Младежка акция в Силистра

Дела,

извършени с любов

Все по-близо е краят на нашата земя. Всички събития говорят за разпадането на този свят. Парадоксално, но въпреки новите технологии все още съществуват глад, мизерия, болести...

Макар че се считаме за напредваща европейска държава, в България съществуват много забравени от общността села. Но в тях също живеят хора. Те винаги имат големи цели, нито са богати, но имат големи сърца. Точно на тях, на хората, от които никой не се интересува, решихме да помогнем ние - младежите от гр. Силистра.

Когато вършим някакво по-мащабно мероприятие, каним младежи и от други градове, за да ни помогнат. Тази година отново решихме да направим същото. Но времето минаваше, а организационната работа по проекта вървеше трудно и бавно. Молихме се, а нагледен резултат не виждахме. Предварително бяхме поканили п-р Никола Левтеров. Бяхме представили проекта и в общината и затова не ставаше да го отменим. И, разбира се, както се случва не за първи път, разрешението ни се даде в последния момент. От различни градове се обадиха хората, които бяхме поканили. Разпределихме работата помежду си. Отложихме всички ежедневни задължения заради подготовката, така че всичко стана много бързо.

Бог постоянно ни напомняше, че е с нас. Например, когато трябваше да се напечатат поканите за благотворителната среща. Обяснихме в печатницата за каква цел са и се поинтересувахме от цената. Бог е знаел кога и къде да ни изпрати, защото точно в този ден шефът на печатницата имаше рожден ден и когато разбра мотивите ни, каза че поръчаната бройка - 2000 покани - ще бъде напълно безплатна за нас. Осигурена ни бе и зала за вечерните семинари плюс две по-малки - и всичко това на символична цена за целия период.

Това ни насърчи в по-нататъшната ни дейност.

Понеже мероприятието беше с благотворителна

цел и искахме всичко, което съберем, да стигне наистина до социално слабите хора в района, отправихме искане и получихме списък с такива домакинства в цялата община Силистра.

Срещата се състоя от 29.04. до 03.05.2008 г. Беше точно след Великден. Апелирахме към човешката у хората. Първия ден раздадохме поканите, които съдържаша часа и мястото, където желаещите от града могат да дарят по нещо от излишните си вещи - дрехи, обувки, играчки, учебни пособия. И съответно покана за вечерния семинар под наслов „Небето по-близо до земята“.

Още преди хората от града да започнат да носят даренията си, ние бяхме събрали и подготвили дарения от църквата, част от които бяха предоставени от

АДРА, и ги занесохме на социално слаби домакинства от града. След това отидохме и по селата, а там наистина имаше належаща нужда от тях. За хората нямаше значение какъв цвят са дрехите, дали са женски или мъжки - важно бе да им стават. Радостта и благодарността, която се четеше в очите и се чуваше от устните им, бе като мед за нашите души. Никога няма да забравим задушната обстановка, която се получаваше при всяко посещение!

В крайна сметка събрахме и подготвихме близо 800 пакета, закупихме общо 650 пакета брашно, леца, ориз и захар, които раздадохме на приблизително 300 социално слаби домакинства в 5 населени места.

В това усилно време хората имат нужда не от речи - дълги и поучителни, - а от дела, извършени с любов. Надяваме се, че тази инициатива ще стане традиция и занаят, защото добротата не трябва да умира.

За всичко това можем да благодарим на всички доброволци и дарители, които взеха участие, на община Силистра, на фондация АДРА и преди всичко на небесния ни Баща.

Нека да не забравяме, че благотворителността и добротата пробуждат любовта и добротворството в човешкото сърце!

Мариана Илиева

А СЕВА НАКЪДЕ?
 Да ни каже Господ Бог път, по който трябва да ходим и какво трябва да правим. Евангелие 42:3

За всички, които желаят да чуят библейската истина.
 Безплатно библейско кореспондентно училище.
 Първо ниво (начинаещи) - "ОСНОВНИ УЧЕНИЯ НА БИБЛИЯТА"
 Второ ниво (напреднали) - "ГЛАСЪТ НА ПРОРОЧЕСТВОТО"
 Записване на адрес: Варна 9010 п.к. 56; тел: 052/ 33 33 99; Email - kkk@abv.bg

A W R

Световно адвентно радио „Гласът на надеждата“

Всекидневни предавания на български език
 Сутрин: 7-8 ч. на честота 6045 kHz
 (49-ви метрови сектор на къси вълни)
 Вечерни предавания няма.

тел./факс: 032/633-533; тел.: 032/629-462
 E-Mail: awr_bg@abv.bg

Адрес: Световно адвентно радио „Гласът на надеждата“ - Българска секция, ул. „Антим I“ №22, 4000 - гр. Пловдив
Забележка: Програмите могат да бъдат слушани и чрез Интернет, като за целта се влиза в портал: www.sdabg.net и оттам в „Адвентно радио“.

Тези, които имат цифрови приемници, могат да ни слушат чрез сателитна връзка (по същото време - от 7-8 ч.):
 AWR-Hotbird-13°; Freq. 12597 MHz; S/R 27500 K.Sps; Pol. - Vertical

ТУРСКИ КОРЕСПОНДЕНТЕН КУРС „Отворена Врата“

Umit haberi
 На ваше разположение са 24 безплатни лекции на турски език с превод на български. Ето някои от заглавията: „Пророчествата, Палестина и потомството на Авраам“, „Избор или съдба“, „Молитвата, която получава отговор“ и др.

e-mail: remzi_a_ahmed@yahoo.com
 Пишете на адрес:
 гр.Шумен 9701 1 Ц Пощенска кутия 517
 Тел.: 054/4 48 77

www.bibleiskikurs.org
 Препоръчвайте този адрес на приятели :)

На всички, които обичат свободата в Интернет предлагаме:

БИБЛЕЙСКО УЧИЛИЩЕ ONLINE
 • лекции върху „Основните учения на Библията“
 • радиопрограми на „Гласът на надеждата“
 • интересни книги на издателство „Нов живот“
 Очакваме ви на адрес: www.bibleiskikurs.org

sdabg.net

Всичко за всеки в Адвентната българска мрежа

- Новини от страната и света
- Утринен стих
- Адвентно радио - Пловдив
- Аудио материали
- Библия с 19 превода
- Обяви
- Детски кът
- Позелни връзки
- Своботно училище
- и Християнска мисъл
- Текстови материали
- Високо материали
- Книги
- Форум, отговори на въпроси
- Електронен магазин
- Справочна информация

www.sdabg.net - посетете ни тук, споделете го с приятелите!